

فرد

کریه

نشریه روزانه

پانزدهمین جشنواره بین‌المللی
تئاتر کودک و نوجوان
اصفهان مهرماه ۸۷

و جشنواره دوباره آغاز شد

- از سطح منطقه فراتر رفته‌ایم
- یک شغل قرمزی از مالزی
- مصاحبه با داور بخش ایران

حرکت قطار شادی با اجرای برنامه های عمو خوشرنک همچنان ادامه دارد.

قطار شادی یکی از برنامه های جنبی پانزدهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان اصفهان است. که با اجرای برنامه توسط عمو خوشرنک در حاشیه زاینده رود همزمان با افتتاح جشنواره به راه افتاد.

قطار شادی صبح روز سه شنبه ۱۶ مهرماه از هنرستان هنرهای زیبای اصفهان در مسیر زاینده رود به سمت میدان انقلاب رفت و در آنجا به اجرای برنامه پرداخت و در ادامه به میدان امام حسین (علیه السلام) و پل خواجه رسید و برنامه دوم خود را در کنار پل خواجه اجرا کرد و پس از آن به میدان بزرگمهر رفت.

قطار شادی با سوار کردن کودکان اصفهانی در مسیر خود به شعر و آواز خوانی دسته جمعی می پردازد تا نوید شادی جشنواره تئاتر کودک را به گوش تمامی کودکان اصفهان برساند. این قطار در مسیر برگشت خود از میدان فیض و سیوسه پل و پل فلزی می رود و در آنجا به اجرای برنامه عمو خوشرنک می پردازد تا در آخر به هنرستان هنرهای زیبا بازگردد.

نمایش «خرس و چشمه» با شعار یکپارچگی در سمیرم

نمایش «خرس و چشمه» با شعار وحدت و یکپارچگی نمایش «خرس و چشمه» به کارگردانی سید مجتبی حجازی و با موضوع یکپارچگی، داستان حیوانات جنگلی سرسبز است که در کنار چشمه ای زیبا زندگی می کنند، ناگهان چشمه خشک می شود و حیوانات سعی دارند با همکاری یکدیگر به جستجوی چشمه ای پر آب

بروند ولی خرس تنبل با آنان همراه نمی شود.

اجرای این نمایش از روز سه شنبه ۱۶ مهرماه در شهرستان سمیرم آغاز شد. «خرس و چشمه» با ۱۳ اجرا در شهرستان های سمیرم، نجف آباد، تیران و کرون، شهرضا و دهاقان برای کودکان و نوجوانان به نمایش درمی آید. از عوامل این نمایش می توان نویسنده: رحمت امینی، مشاور کارگردان: سید حسین حجازی، بازیگران: امین حسین پور، محبوبه ضیایی، پریسا رسا، نکیسا رسا، راضیه رضایی، عروسک گردانان: مصطفی دهقان، الناز دهقان، رویا سمینی، آتنا جعفری، موسیقی: سید محمد حجازی، سید عباس حجازی، طراح پوستر: حسام قاسمی همای و طراح صحنه: سجاد رحیمی را نام برد. در روز نخست جشنواره نمایش ببعی و گرگ آشهز در چادگان، و نمایش کاکلی در زرین شهر به اجرا در آمد.

پانزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان
THE 15th ISFAHAN THEATER FESTIVAL
FOR CHILDREN & YOUNG ADULTS

خنده گریه

نشریه روزانه

پانزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان

اصفهان مهر ماه ۸۷

ضمیمه فرهنگ نامه

مدیر مسئول: سید علیرضا حسینی

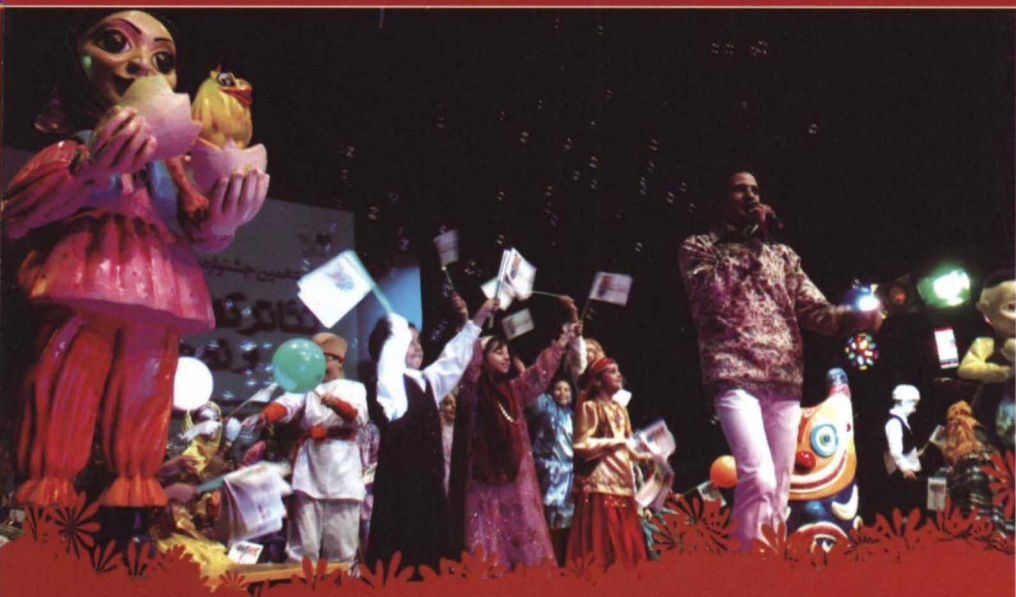
جانشین مدیر مسئول: محمد تقی خلیل زاده

سرپرست: سید فرشاد عریضی

تحریریه:

موسی محمدیان، نفیسه حاجاتی، فخری شکرچیان، مریم صاحب فصول،
امیر غیاث زاده، الهام ابراهیم زاده، منیره محمدی، زهره طلوعی، افروز رجایی،
حمیدرضا فروزنده، آرش حسن پور
عکس: پریزاد راد گودرزی
با تشکر از: امیر مسعود ابری، فخرالسادات حجازی
گرافیک و صفحه آرایی خانه گرافیک نردبان: www.eXir4u.com
اجرا: مرکز ارتباطات عارف

سه شنبه، ۱۶ مهر، ۵۵ صبح، تالار هنر، افتتاحیه جشنواره پانزدهم

و جشنواره دوباره شروع می‌شود

۹:۳۰ است که پشت در اصلی تالار هنر می‌رسیم. ورودی تالار هنوز در حال آماده سازی است. وارد تالار می‌شویم. حدود صد نفری منتظر شروع مراسم افتتاحیه هستند. صدای بچه‌ها که با جیغ و داد و فریاد همراه شده است از داخل سالن به گوش می‌رسد. گروهی از دانش آموزان راهنمایی وارد سالن می‌شوند. من هم به همراه آنان می‌روم. صدای سوت و جیغ زیاد است. می‌روم و گوشه‌ای می‌ایستم. هنوز مراسم شروع نشده است. موزیک در سالن پخش می‌شود. جمعیت زیادی از بچه‌ها در سالن می‌چرخند. سن نمایش مراحل نهایی تزئین شدن را طی می‌کند. عکاسان در حال شکار لحظه‌ها هستند. نور سن روشن می‌شود، دختر بچه‌ها و پسر بچه‌ها با لباس‌های محلی به روی سن می‌آیند. نگاه یکی از پسر بچه‌ها می‌ماند و توجه را جلب می‌کند. با دقت تمام دنبال جایی برای نشستن است. گروهی از بچه‌های آمادگی وارد می‌شوند، عکاس‌ها و دوربین‌ها به سمت آنان می‌روند. صدای جیغ و سوت بالا می‌گیرد. یکی از بچه‌های دوره آمادگی شروع می‌کند به گریه.....
بادکنک‌ها و پرچم‌ها بین بچه‌ها توزیع می‌شود. دست‌های بچه‌ها مشتاقانه به سمت توزیع کننده بادکنک‌ها دراز می‌شود.

نور سالن کم می‌شود و قرائت قرآن ساعت ۱۰:۱۵ شروع می‌شود. پس از قرائت قرآن سرود جمهوری اسلامی است که با همخوانی بچه‌ها خوانده می‌شود. سالن مملو از جمعیت است. مجری روی صحنه می‌آید چند جمله می‌گوید. صدای جیغ و داد و فریاد چند برابر می‌شود. سید علیرضا حسینی، مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی اصفهان برای سخنرانی کوتاهی پشت تریبون می‌آید. بچه‌ها تشویق می‌کنند. هیچکدام از بچه‌ها آرام و قرار ندارند. سخنرانی تمام می‌شود و تیزر جشنواره پخش می‌شود.

عمو خوش‌رنگ با خواندن سرودی روی سن می‌آید بچه‌ها همگی تشویق می‌کنند. اجرای جذابی دارد، سرود ((بشین پاشو)) را با لهجه‌های مختلف می‌خواند، بچه‌ها همراهی می‌کنند.

دوربین باشگاه خبرنگاران جوان از این طرف سالن به طرفی دیگر می‌رود. یکی از بچه‌ها خبرنگار باشگاه خبرنگاران جوان را صدا می‌زند..... آقا اجازه با من مصاحبه می‌کنید؟!

مراسم با خوش آمدگویی به مهمانان خارجی ادامه پیدا می‌کند ساعت ۱۰:۵۵ دقیقه است که مجری از مصطفی رحماندوست دعوت می‌کند بروی سن بیاید. رحماندوست با تشویق بچه‌ها روی سن می‌آید از بچه‌ها می‌پرسد من شعر بخوانم یا شما؟ بچه‌ها شعر می‌خوانند..... صدادانه یا قوت دسته به دسته....

و افتتاح جشنواره پانزدهم توسط مصطفی رحماندوست اعلام می‌شود. رحماندوست با تشویق بچه‌ها از روی سن پایین می‌آید و تیزری دیگر در مورد جشنواره پخش می‌شود، عمو خوش‌رنگ دوباره روی سن می‌آید به همراه بچه‌ها می‌خوانند به توپ دارم....

نمایش مرغ و خروس اجرا می‌شود، جوجه جشنواره پانزدهم سر از تخم بیرون می‌آورد. عده‌ای دیگر از بچه‌ها با لباس‌های زیبایی محلی روی سن می‌آیند مراسم افتتاحیه روبه پایان است

مجری از مدیران و سایر حضار تشکر می‌کند درهای خروجی سالن باز می‌شود. عده‌ای زیادی از بچه‌ها سالن را ترک می‌کنند..... و جشنواره پانزدهم شروع می‌شود.

حاشیه‌های افتتاحیه

- کالسکه جشنواره بیرون از سالن و قبل از شروع مراسم آماده اجرای نمایش بود.
- مسوولان اجرایی جشنواره قبل و در حین اجرای مراسم افتتاحیه انجام وظیفه می‌کنند.
- سن سالن تزئینات مناسبی داشت.
- استقبال بیش از حد بچه‌ها از مراسم افتتاحیه و ظرفیت محدود سالن در مقایسه با حجم انبوه جمعیت
- علاقه زاید الوصف بچه‌ها برای دریافت بادکنک و پرچم
- اجرای جذاب ((عمو خوش‌رنگ)) به همراه نمایش کوتاه مرغ و خروس و تولد جوجه جشنواره از بخش‌های قابل توجه مراسم بود.
- مأموران نیروی انتظامی در بیرون از سالن در ورودی و خروجی‌های سالن حفظ امنیت مراسم افتتاحیه را بر عهده داشتند
- حضور اصحاب رسانه، عکاسان و نمایندگان خبرگزاری‌ها و صدا و سیما از حاشیه‌های دیگر افتتاحیه جشنواره بود.
- تشویق پر شور مصطفی رحماندوست توسط کودکان و نوجوانان حاضر در سالن از نکات قابل توجه در مراسم افتتاحیه بود.

گفتگو با منوچهر اکبرلو

پژوهشگر تئاتر و رئیس انجمن تئاتر کودک و نوجوان خانه تئاتر
داور بخش ایران جشنواره پانزدهم

تولید صرف، به تکرار و تقلید منجر می‌شود.

به طور کلی نهادهای اصلی فعال در حوزه تئاتر کودک کدام ارگان‌ها هستند؟

* هم اکنون فعالیت تئاتر کودک و نوجوان بر سه رکن متمرکز است. رکن اول بخش ارشاد که در تهران زیر نظر دفتر تئاتر کودک و نوجوان مرکز هنرهای نمایشی است. رکن دوم کانون پرورش فکری است و رکن سوم که در سه سال گذشته فعال شده، انجمن تئاتر کودک و نوجوان خانه تئاتر است که از صتوف ۱۳ گانه خانه تئاتر به شمار می‌آید. مجموعه فعالیتهای تئاتر کودک در مجموع زیر نظر این سه بخش است.

جدیدترین نهاد فعال در عرصه تئاتر کودک، انجمن تئاتر کودک و نوجوان خانه تئاتر است که مسئولیتش هم بر عهده شماسست. عمده فعالیتهای این نهاد در دوران کوتاه فعالیتش چیست؟

* انجمن تئاتر کودک و نوجوان که سال سوم فعالیتش را سپری می‌کند، سعی کرده به شکل فراگیری تمام کسانی که در زمینه تئاتر کودک و نوجوان فعالیت می‌کنند را عضو کند. همچنین درصدد هستیم کسانی که پیشکسوت هستند و امکان حضور و فعالیت تشکیلاتی را ندارند به صورت افتخاری به عضویت درآوریم تا این انجمن را به خانواده فراگیر تئاتر کودک و نوجوان تبدیل کنیم. همچنین به دنبال تاسیس شعبه‌ای در اصفهان، مشهد و دیگر شهرستان‌ها هستیم تا کسانی که به صورت حرفه‌ای به کار تئاتر کودک و نوجوانان اشتغال دارند را عضو انجمن کنیم. در زمینه‌های پژوهشی و آموزشی هم تعاملات و فعالیتهای را آغاز کرده‌ایم. از جمله تعامل با مرکز هنرهای نمایشی، برگزاری دوره‌های آموزشی با همکاری کانون و تعاملاتی هم با سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران داشته‌ایم که متولی اجرای تئاتر در فرهنگسراها و مراکز فرهنگی تهران است.

نهادهایی که به آنها اشاره کردید بیش از کارهای پژوهشی به فعالیتهای اجرایی تئاتر اشتغال دارند. آیا در حال حاضر بار اصلی

پژوهش در این عرصه بیش از نهادها بر دوش افراد نیست؟

* بله! در کنار این سه رکن که پایه‌های تئاتر کودک و نوجوان محسوب میشوند، افراد انگشت شماری هستند که به صورت خودجوش و بنا به احساس نیاز سعی در فعالیتهای پژوهشی دارند و میکوشند که ترجمه و پژوهش را باب کنند و به کارهای پراکنده این زمینه انسجام بخشند. من و چندی از دوستان که به کار ترجمه اعتقاد دارند، از جمله استاد کیانیان و آقای فدائی حسین، بسیار معتقد به ترجمه هستیم. تئاتر یک دانش وارداتی است و در طول تاریخ هم ثابت شده دست که تا مقطعی در هر رشته‌ای مانند فلسفه و یا دانشهای مدرن، ما نیازمند نهضت ترجمه هستیم، یعنی گزینش آثار شاخص و کاربردی خارجی و استفاده از آنها با توجه به فرهنگ و امکانات و ساختار تئاتر کشور. ابتدا باید این آثار شناسایی و تعریف شود که این زحمت را آقای فدائی حسین میکشند. در این زمینه وقتی حمایت مسئولین را داشته باشیم، کار بسیار سریعتر انجام میشود. این روزها به خاطر حمایتهای آقای رحماندوست و توجه ویژه‌ای که ایشان نسبت به امر کتاب و پژوهش دارند و همچنین آقای صادق موسوی مسئول دفتر تئاتر کودک و نوجوان، شاهد رشد خوبی در این عرصه هستیم.

قرار است کتابی از شما در جشنواره امسال رونمایی شود و گویا طرح مفصلی هم در زمینه تاریخ تئاتر کودک در دست انجام دارید. لطفا در این زمینه‌ها کمی توضیح دهید.

* تلاش دارم یکی از تجربیاتم به عنوان «تکنیک‌های نمایش خلاق» را به جشنواره برسانم. کار توسط ناشری خصوصی منتشر شده ولی قرار است با حمایت مسئولین جشنواره تعدادی از آن خریداری شود. جدای از کار جشنواره خود من طرح جامع تاریخ شفاهی تئاتر کودکان و نوجوانان را در دست تهیه دارم که در سه فاز اجرا خواهد شد. فاز اول فیش‌برداری اطلاعات که به تنهایی این کار را انجام دادم. فاز دوم مصاحبه‌های مفصل با حدود ۲۰ نفر از پیش‌کوتان این عرصه و فاز سوم تدوین اینهاست. علت استفاده از روش مصاحبه شفاهی، نداشتن سند مکوب در زمینه تئاتر کودکان و نوجوانان است. پیش‌بینی من این است که این کتاب مجموعه ای مفصل ۱۰ جلدی خواهد شد که تاریخ تئاتر کودک و نوجوان را از آغاز پیدایش تا امروز در برمی‌گیرد.

آیا می‌توانیم ادعا کنیم در مقطع یک سال گذشته جهشی در کار تئاتر کودک از نظر پژوهشی داشته‌ایم؟

* حرکت داشتیم ولی جهش، لغت بزرگی است و توقع ما را بالا می‌برد. نسبت به سکونی که در چهار پنج سال پیش در این زمینه وجود داشت ما می‌توانیم بگوییم که حرکت داشتیم. البته به نظر من ما از نظر فکری جهش داشته‌ایم. یعنی به ضرورت پژوهش و ترجمه پی بردیم. چند سال پیش اگر از این ضرورت‌ها سخن می‌گفتم، خوب برای افراد جانمی‌افتاد. اما حرکت‌هایی که در کانون، ارشاد و انجمن صورت گرفته و تمایل به دانش‌افزایی در این زمینه برای ما یک جهش فکری هستند. باید بدانیم که تولید صرف جوابگو نخواهد بود و ما را به تکرار و تقلید خواهد کشاند. البته در عمل حرکت هنوز کند و در واقع مثل دستگاهی است که تازه به حرکت افتاده و تولید اندکی دارد. امیدواریم این دستگاه به تولید دائم، مستمر و وسیع برسد و از همه مهمتر قائم به شخص نباشد.

نگاهی به نمایش پاستیچ از کشور مالزی

شود (jojo) و شروع می کند به تعریف کردن قصه و دیگری نقش ها را بازی می کند؛ کودک با کمک قصه گو (jojo) در اجرا دخالت می کند و بازیگر (COCO) راهنمایی می کند تا رنگ درست را انتخاب کند. یا وقتی بازیگر به جای گرگ، فیل می شود، باز هم مخاطب کودک با کمک قصه گو حروف گرگ را می سازد (wolf) و بازیگر را راهنمایی می کند.

این تمهیدات بدون امکانات صحنه ای و فقط بر اساس بازی و تصویر سازی خوب بازیگران و در فضایی طنز اتفاق می افتد. طنزی که برای مخاطب نوجوان می تواند جذاب باشد. اما بر خلاف نکات آموزشی که در تشخیص رنگ ها و شناخت اجسام، حیوانات و شخصیت ها برای مخاطب کودک دارد، نمی تواند پیامی برای گروه سنی نوجوان داشته باشد.

ایجاد سؤال برای ذهن مخاطب کنجکاوی مثل کودک یکی از تمهیدات مقوله تئاتر است. به هر حال درگیری با کار برای مخاطب کودک لازم است و باید ایجاد شود. چه با متن، چه در اجرا. پاستیچ از کشور مالزی با یک صحنه خالی و دو بازیگر پر از سؤال هایی بود که در ۴۰ دقیقه اجرا توانست ذهن چموش و کنجکاو کودک را درگیر کند.

داستان انتخابی داستانی آشناست. داستان شئل قرمزی که اکثر کودکان امروزی آن را خوانده اند، شنیده اند و یا کارتونش را دیده اند. دو دلقک به نام های coco و jojo که از میان تماشاگران بیرون می آیند، می خواهند صحنه نمایش را تمیز کنند. اما یک دفعه کتاب شئل قرمزی را پیدا می کنند و تصمیم می گیرند آن را اجرا کنند. یکی قصه گو می

همراه با اجرای نمایش مدارس در سطح شهر اصفهان

اجرای نمایش در مدارس نواحی مختلف آموزش و پرورش در سطح شهر اصفهان یکی دیگر از برنامه های جنبی پانزدهمین دوره جشنواره تئاتر کودک و نوجوان است.

این نمایش ها در روزهای مختلف در نواحی آموزش و پرورش استان اصفهان و با همکاری سازمان آموزش و پرورش ویژه کودکان و نوجوان اجرا می شود. نمایش های « کاکلی » به کارگردانی غزال حیدری، سیاه و سفید به کارگردانی ماهرخ میری، برفی و گرگ ناقلا به کارگردانی معصومه ماندنی، پرهای

برگزاری کارگاه های آموزشی

از روز ۱۳۸۷/۶/۱۷ کارگاه های آموزشی با حضور کارشناسان ایرانی و خارجی برگزار خواهد شد. در کارگاه های آموزشی ایران، کارشناسان به نقد و بررسی برخی از کارهای اجرا شده در جشنواره خواهند پرداخت. این نشست ها ساعت ده و نیم صبح در مجتمع فرهنگی هنری فرشچیان برگزار می گردد. علاقمندان به شرکت در نشست های تخصصی می توانند در کارگاه های آموزشی کارشناسان خارجی که شبها

جادویی به کارگردانی اسماعیل صرافی و « زیرگنبد کیود » به کارگردانی امیرشیخ جبلی از جمله نمایش هایی است که در مدارس اصفهان به اجرا در می آیند.

همچنین دو نمایش « دیو و پری » به کارگردانی مجتبی طالبی و « ایستگاه » به کارگردانی امیرلطقی به ترتیب در مجتمع فرهنگی هنری استاد فرشچیان و مجتمع فرهنگی هنری صائب اجرا می شوند. گفتنی است، نمایش غول ترافیک به کارگردانی رضا صالح نژاد نیز در پارک ترافیک، نمایشگاه پلیس و میدان امام اصفهان به اجرا در می آید.

ساعت ۲۲ در هتل صفوی برگزار می شود، حضور یابند. در این نشست ها ندیس میر داور هلندی بخش بین الملل پیرامون موضوع تئاتر کودک و نوجوان هلند، گرد تابه داور آلمانی بخش بین الملل در باره روند و گرایشهای زیبایی شناختی هنرهای نمایشی کودک و نوجوان در آلمان و اروپا و توه ایلساس داور نروژی بخش بین الملل پیرامون کار عملی و بداهه پردازی کودکان و نوجوانان روی نمایش های کلاسیک به بحث خواهند پرداخت.

یکی از گروه‌های بین‌المللی شرکت کننده در جشنواره، گروه «jumping jelly been» است که نمایش «پاستیج» را سه‌شنبه شب در تالار هلال احمر برای گروه سنی کودک و نوجوان، اجرا کرد. بعد از مراسم افتتاحیه، با این گروه همراه شدیم و گفتگویی درباره تئاتر، مالزی، کودکان و ایران با کارگردان، بازیگر خردسال و مسئول نور گروه انجام دادیم که در ادامه می‌خوانید.

لطفاً کمی در مورد نمایشتان توضیح دهید.

● نمایش ما بر اساس قصه‌گویی است و به صورت دلقک‌گونه اجرا می‌شود البته بازیگران لباس دلقک نپوشیده‌اند. داستان نمایش هم داستان معروف شئل قرمزی است که همه بچه‌ها قصه‌اش را شنیده‌اند با این تفاوت که این نمایش روایت گروه ما از داستان معروف شئل قرمزی است.

فکر تشکیل این گروه از کجا سرچشمه گرفت؟

● فکر تشکیل این گروه از مدتی پیش شکل گرفت. قبل از تشکیل این گروه یک گروه دیگر بودند که برای بچه‌ها تئاتر اجرا می‌کردند و حالا ما و آن گروه با هم کار می‌کنیم. نمایشمان هم از دو قسمت ۲۰ و ۴۰ دقیقه‌ای تشکیل می‌شود.

وضعیت تئاتر کودک و نوجوان در کشور شما چگونه است؟

● در مالزی کمتر بزرگسالان به اجرای تئاتر برای کودکان می‌پردازند. اکثراً گروه‌هایی هستند که بچه‌ها را برای اجرای تئاتر کودکان آموزش می‌دهند و حرفه‌ای هم نیستند.

به نظر شما بچه‌ها بیشتر به چه چیزی در نمایش توجه می‌کنند؟ دکور، قصه، دیالوگ‌ها، رنگ و موزیک؟

● به نظرم مجموعه‌ی اینها توجه بچه‌ها را جلب می‌کند. نمایش باید سرعت و جذابیت خوبی داشته‌باشد و توجه بچه‌ها را جلب کند بنابراین نمایش‌ها باید حداکثر یک ساعت یا کمتر باشد. نمایش، صرف نظر از اینکه خنده‌دار، غمگین، یا از هر ژانری هست، باید توجه بچه‌ها را جلب کند. ما نباید طوری رفتار کنیم که آنها خودشان را جدای از ما احساس کنند. باید در نمایش غرق شوند و نمایش باید در اجرا تناسب داشته‌باشد.

البته هنوز ابتدای جشنواره هستیم و شما فقط نیمی از یکی از نمایش‌ها را دیده‌اید ولی تا اینجا نظرتان درباره نمایش‌های ایرانی چیست؟

● این نمایش که ما دیدیم، خیلی بر اساس دیالوگ بود. اگر خلاصه‌ای از نمایش را قبلاً برای تماشاگران غیر فارسی‌زبان توضیح می‌دادند، خیلی بهتر بود. البته خیلی بهتر می‌شد که نمایش‌ها به گونه‌ای بودند که احتیاجی به ترجمه هم نداشته باشند تا همه‌ی مخاطبان بتوانند با آن ارتباط برقرار کنند.

این نمایش، یک بازیگر خردسال هم دارد که کارگردان گروه (مادر پسر) می‌گوید از ۲ سالگی تئاتر بازی می‌کرده. از پسر بچه‌ی گروه نظرتش را درمورد نمایش خودشان می‌پرسیم.

من نمایشمان را دوست دارم چون از نمایش‌های خنده‌دار و بامزه خوشم می‌آید و از اینکه در تئاتر کودکان بازی می‌کنم خیلی خوشحالم.

مصاحبه با کارگردان نمایش پاستیج از کشور مالزی

یک شئل قرمزی از مالزی!

سه شنبه نمایش «میلیون ها لبخند» در تالار استاد فرشچیان اجرا شد،
سراغ مهدی فرشید سپهر کارگردان این نمایش رفتم.

لطفاً از گروه نمایشی خود، سابقه ای ذکر کنید؟

● ما گروهی نداریم، در واقع به صورت پروژه ای با هم کار می کنیم بنابراین نسبت به هم هیچ تعهدی نداریم بلکه با علم، احساس و تجربه کار می کنیم.

از دیدگاه شما ویژگی های تئاتر کودک چیست؟

● تئاتر کودک باید در دهه و برهه ی خاص خودش بررسی شود. در دهه ای که ما تئاتر کار می کنیم باید از پیام دادن به کودکان پرهیز کرد و یک فضای سالم بصری و روایی و علمی کودکانه به وجود آورد.

پیام نمایش شما چیست؟

● نمایش میلیون ها لبخند تلاش می کند سطح سلیقه ی تصویری تماشاگر را بالا ببرد؛ داستان پردازی را به طور کامل کنار بگذارد و قصه را در رفتارها تعریف کند.

سه شنبه نمایش « پرواز کاغذی » در تالار حوزه هنری اجرا شد،
سراغ راضیه نظامی کارگردان این نمایش رفتم.

لطفاً از گروه نمایشی خواب کوچک، سابقه ای ذکر کنید؟

● گروه ما و با عنوان گروه رنگین کمان، فعالیت خود را از امسال آغاز کرده و نمایش پرواز کاغذی اولین اجرای این گروه می باشد. خودم هم کار تئاتر را به صورت آزاد با ارشاد از سال ۱۳۸۰ شروع کردم. البته در اکثر کارها بازیگر بودم ولی دو کار نمایشی در زمینه ی کودک و نوجوان نیز در مسابقات دانش آموزی مدارس تجربه کار کارگردانی من بوده است.

از دیدگاه شما ویژگی های تئاتر کودک چیست؟

● در تئاتر کودک و نوجوان باید روی مخاطب تکیه شود. تئاتر کودک باید موزیکال و ریتمیک باشد و دکور آن باید رنگارنگ و کودک پسند باشد. همچنین اولین و مهمترین پیامی که تئاتر کودک باید به کودک القا کند خود ذات هنر تئاتر است و آموزش مسائلی در زمینه های علمی، هنری و ...

پیام نمایش شما چیست؟

● نمایش پرواز کاغذی بیشتر روی زمینه های آموزشی نجوم البته با استفاده از خواب و رویا کار می کند. همچنین پرواز کاغذی قصد دارد احترام گذاشتن به بزرگترها را به کودکان آموزش دهد.

سه شنبه نمایش « ماموران ویژه » در تالار هنر اجرا شد،
سراغ سروش مداح کارگردان این نمایش رفتم.

لطفاً از گروه نمایشی خواب کوچک، سابقه ای ذکر کنید؟

● گروه نمایشی خواب کوچک ۱۲ سال است که شروع به کار کرده و در زمینه های دفاع مقدس، کودک و اجتماعی، کارهایی را اجرا نموده است.

از دیدگاه شما ویژگی های تئاتر کودک چیست؟

● تئاتر کودک باید همواره با تنوع همراه باشد و حرکاتی را که کودک از همه لحاظ درک می کند را درون خود بگنجاند.

پیام نمایش شما چیست؟

● نمایش ماموران ویژه، مسئله روز کشور را بازگو می کند که کمبود آب است به این صورت که از سیاره ی اورانوس عده ای برروی زمین می آیند که آب را با خود به فضا ببرند، تا بتوانند سیاره ی خود را سرسبز کنند. و بیشترین پیام این نمایش این است که عده ای آب را بی ارزش می کنند. یعنی ما با کمبود آب مواجه هستیم، اما با این حال شرکتهایی هستند که آب را آلوده می کنند و مردمی هستند که قدر آب را نمی دانند.

سه شنبه نمایش « چوپان دروغگو » در تالار شیخ بهایی شاهین شهر اجرا شد،
سراغ حسین باغبان کارگردان این نمایش رفتم.

● لطفاً از گروه نمایشی خواب کوچک، سابقه ای ذکر کنید؟

این گروه از سال ۱۳۷۴ شروع به کار کرده است. در سال ۷۶ نمایش «گلنارو خاطرات گل آقا»، در سال ۷۷ نمایش «هاپوخان» در سال ۷۸ «(فلفل و دیو زشتیها)»، در سال ۷۹ «(بیز زنگوله پا)»، در سال ۸۰ «(خروس زری پیرهن زری)»، سالهای ۸۱ و ۸۴ نمایش «(خاله سوسکه)» که منتخب دوازدهمین جشنواره سراسری گپساران نیز شد و ۵ لوح تقدیر دریافت کرد، سالهای ۸۲ و ۸۳ و ۸۵ نمایش «(حسنک کجایی)» و سال گذشته و امسال نیز نمایش چوپان دروغگو به نمایش در آمده است و برای سال ۸۸ نیز در حال آماده کردن نمایش «(روباہ یک گوش)» هستیم. از دیگر سوابق گروه حضور در جشنواره شیر پسر در سال ۸۳ با نمایش «(در جای جای ایران شیری می نوشیم سه لیوان)» می باشد.

همچنین ساخت سریالی ۱۳ قسمتی با عنوان «قصه های خاله سوسکه» که از شبکه استانی مازندران پخش شد و در سیزدهمین جشنواره تولیدات صدا و سیما مراکز استانها در تبریز در سال ۸۴، ۵ لوح تقدیر جشنواره را از آن خود کرد.

● پیام نمایش شما چیست؟

پیام نمایش: نمایش چوپان دروغگو به کودکان می آموزد که دروغگویی بسیار ناپسند و زشت است چه برای بچه ها و چه برای بزرگترها، همچنین این نمایش نشان می دهد، گاهی اوقات کودکان با وجود بچه بودن به کمک بزرگترها می توانند کارهای بزرگی انجام دهند.

مسابقه پیام کوتاه: جشنواره تا چند سال دیگر در اصفهان

عروسک‌ها بخیل نیستند

ایران
اصفهان

تالار شیخ بهایی، ساعت: ۱۷:۱۹، ۱۰
کارگردان:
اکرم السادات ابوالمعالی
مدت نمایش: ۴۰ دقیقه
خلاصه نمایش:

آشنایی دو عروسک کهنه و جدید در یک فضای خیالی و تلاش برای رسیدن به پاسخ این سؤال خوشبختی یعنی چه؟ و ...

پیشینه کارگردان: کارشناس ادبیات نمایشی از دانشگاه آزاد هنر و معماری، شروع فعالیت از سال ۷۵ در آموزش و پرورش تهران، کارگردانی: گنج در خرابه، سیوهای تشنه، قطار مهر و ... نویسنده: برنامه یک دو سه

من گربه و یک موش

کارگردان: نسترن پرچی زاده
تالار شهید مطهری
ساعت ۱۷ و ۱۵ و ۱۰

روباه دم زنگوله

ایران
تهران

تالار شهید مطهری، ساعت: ۱۷:۱۵، ۱۰
کارگردان:
بهنام قدیری
مدت نمایش: ۵۹ دقیقه
خلاصه نمایش:

درگیری بین یک روباه حقه باز و سگ نادان و در نهایت مشورت کردن با کلاغ و آگاه ساختن باغبان از کل قضیه ...

پیشینه کارگردان:
۹ سال کار کودک، خروس زری پیرهن پری ۱۳۸۲، داستان هلی قلی ۱۳۸۵، جشن یلدا ۱۳۸۱، حاجی فیروز ۱۳۷۹ و ...

بچه های خاکستری

کارگردان: امید نیاز
تالار استاد فرشچیان
ساعت ۲۰ و ۱۸:۳۰

تولد یک پروانه

بین المللی
مروودشت

تالار هلال احمد، ساعت: ۱۸:۳۰، ۱۶:۳۰
کارگردان: بصیرت اکبری
مدت نمایش: ۵۰ دقیقه
خلاصه نمایش: تولد یک پروانه در یک زیرزمین و آشنایی با جانوران دیگر و تلاش برای خروج از زیرزمین و نابودی عنکبوت مزاحم و دیگر دوستان و ...

پیشینه کارگردان: سال ۷۸ شروع فعالیت تأثیر، حضور در جشنواره های مختلف استانی، دریافت مقام دوم بازیگری جشنواره استانی فجر، مقام دوم بازیگری زن در جشنواره پسا مهر و ...

کارگردانی آثاری چون: با مداد رنگی های کهنه ات کر کردن های بی شاخ و رنگ بزن

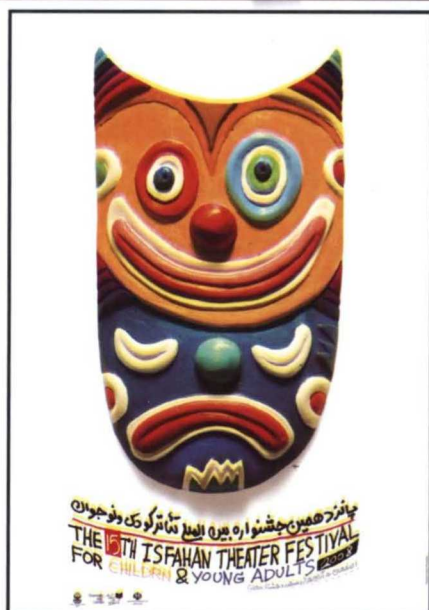
سفر مورگان

کارگردان: دیوید کریج
تالار هنر
ساعت ۱۸:۳۰ و ۱۶:۳۰

فهان ماندگار شد ۱. یک سال ۲. سه سال ۳. برای همیشه

گزینۀ انتخابی خود را تا ساعت ۲۳ امشب به شماره ۳۰۰۷۴۱۷ ارسال نمایید.

یک بازی تازه
کارگردان: جابر رمضانی
تالار حوزه هنری
ساعت ۱۹ و ۱۷ و ۱۰

دوست عجیب من
ایران
تهران

تالار حوزه هنری ساعت ۱۹، ۱۷، ۱۰
کارگردان: حمیدرضا حاج ملاحسینی
مدت نمایش: ۴۵ دقیقه
خلاصه نمایش: دختری به نام ستاره در پی پیدا کردن کفش های صورتی خود است و بعد از گفتگو با پدر و مادر خود متوجه می شود که کفش هایش در زیرزمین است و بعد از اینکه پدر او از رفتن به زیرزمین منصرف می شود، ستاره خودش می خواهد این کار را انجام دهد و بعد از رفتن به زیرزمین با شخصیت های ذهنی خود به نام های لولو، بابا خرخره و نه نه خرخره مواجهه می شود.
پیشینه کارگردان: از سال ۷۵ به طور تخصصی کار کودک انجام می دهد و در حدود ۱۶ کار بازیگری انجام داده است.

آی آدمیزاد
کارگردان: مجتبی مهدی
تالار شیخ بهایی
ساعت ۱۹ و ۱۷ و ۱۰

تقریباً هر بار با شما پیرامون تئاتر کودک صحبت شده به بی متولی بودن این عرصه اشاره کرده‌اید. ریشه این مساله به نظر برخی از فعالان این زمینه، مشخص نبودن جایگاه و کاربرد تئاتر کودک است. شاید بد نباشد بحث را از همین‌جا آغاز کنیم. اساساً تئاتر کودک به چه درد می‌خورد؟

من هم بسیاری از جاها حس کرده‌ام که ضرورت تئاتر کودک برای بسیاری از مسئولان مشخص نشده تا بخوانند این مساله را پیگیری کنند. در کتاب‌های بسیاری در مورد ضرورت تئاتر کودک بحث شده است. کتابهایی مثل «نمایش و تربیت»، «کاربردهای آموزشی تئاتر» یا کتاب «تئاتر کودکان و نوجوانان» که من در دهه ۷۰ منتشر کردم و به چاپ سوم هم رسید. من در این کتاب به ۷۰ کاربرد برای تئاتر اشاره کردم و به نظر من آنها هم تمام موارد نیستند. اما اگر بخواهیم چند سرفصل اساسی در این زمینه بیان کنیم، اولین کاربرد مهم تئاتر کودک و نوجوان آموزش غیرمستقیم است که تأثیر عمیق‌تر و وسیع‌تری نسبت به آموزش مستقیم که در مدارس ما انجام می‌گیرد دارد. در کشورهای پیشرفته، تئاتر را وسیله‌ای خلاقیت‌زا می‌دانند و چندین و چند نوع تئاتر کودک دارند. دقت کنید که این توجه اساسی به تئاتر در کشورهای سرمایه‌داری وجود دارد، یعنی کشورهایی که تا چیزی برایشان سودآور نباشد به سراغش نمی‌روند. حتی در کشورهای بلوک شرق در زمان رواج کمونیسم، برخورد با تئاتر خیلی عمیق بود. بعد از انقلاب ۱۳۵۷ رهبران اجتماعی آنها برای اینکه مسایل سیاسی و ایدئولوژیکی را برای بچه‌ها تبیین کنند به سراغ تئاتر کودک رفتند. در تاریخ تئاتر روسیه این قضیه مشهور است و منجر به رشد بسیار تئاتر کودک در کشورهای بلوک شرق شد. همه اینها نشانگر ارزش آموزشی تئاتر کودک است. مساله دیگر بحث پرورش است که ما در آن به دنبال تربیت اخلاقی، رشد خلاقیت، توان بدنی و بیان و روان بچه‌ها هستیم. در آنجا هم تئاتر حرف اول را می‌زند. هر کس اندکی با تئاتر و بازیهای نمایشی و نمایش خلاق آشنا باشد می‌داند که تئاتر چقدر به امر پرورش اهمیت می‌دهد. پرورش در چه چیزی مسئولین محترم، توجه کنید! در چیزی که شما می‌خواهید. اجتماعی شدن، فرهنگی شدن، هنرمند شدن و ... همه از طریق تئاتر ممکن است.

اما تئاتر به همین دو مورد خلاصه نمی‌شود و حتی اگر خلاصه می‌شد، ارزش سرمایه‌گذاری داشت. چراکه ما وزارتخانه بزرگی به نام وزارت آموزش و پرورش داریم. بد نیست کمی منظور خودتان را در مورد بی‌متولی بودن تئاتر کودک روشن کنید. به هر حال الان کانون پرورش فکری، انجمن تئاتر کودک و نوجوان خانه تئاتر و از همه مهم‌تر دفتر تئاتر کودک و نوجوان مرکز هنرهای نمایشی، همگی در متولی‌گری کار تئاتر کودک دخیل هستند. وقتی می‌گویید تئاتر کودک متولی ندارد، منظورتان دقیقاً چیست؟

ببینید! الان نمایشنامه‌های زیادی در زمینه کودک و نوجوان نوشته می‌شود. چیزی حدود ۲۰ تا ۳۰ جشنواره تئاتر کودک و نوجوان داریم. در بعضی‌ها مثل جشنواره اصفهان، جشنواره‌های کانون یا آموزش و پرورش، تخصصی به این کار پرداخته می‌شود و برخی جشنواره‌ها مثل جشنواره‌های بین‌المللی تئاتر غروسکی یا جشنواره فجر، به صورت جنبی به تئاتر کودک و نوجوان مشغولند. از طرفی جشنواره تئاتر اصفهان بین‌المللی شده و این یعنی ما از سطح منطقه فراتر رفته‌ایم. از طرف دیگر بعد از سالها انجمن تئاتر کودک تشکیل شده و این نشان می‌دهد که حرفه‌ای‌ها دور هم جمع شده‌اند و صنف خودشان را تشکیل داده‌اند. دفتر تئاتر کودک و نوجوان هم در مرکز هنرهای نمایشی تشکیل شده. حتی تئاتر به کتاب‌های درسی وارد شده و در کتاب «بخوانیم» با تئاتر سر و کار داریم. ضمناً کتاب‌های مرجعی هم توسط اهل تالیف و پژوهش به چاپ رسیده و آثار مهمی هم ترجمه شده. همه اینها یعنی اینکه ما چیزی به نام تئاتر کودک و نوجوان داریم و وسیع هم هست. اما متولی این قضیه کیست؟ هیچ‌کس. کانون فقط به ساماندهی بخش داخلی خودش مشغول

است. آموزش و پرورش هم در زمینه‌های داخلی، کلاسها و مسابقات منطقه‌ای و کشوری خودش را دارد. حوزه هنری هم همین وضعیت را دارد. مرکز هنرهای نمایشی هم به مرور متوجه شده که در جاهایی که زیر نظر این نهادها نیست تئاتر برگزار می‌شود. پس کسی باید این‌ها را سرپرستی کند. اما چه نهادی مسئول سازماندهی و تأمین بودجه کلیت تئاتر کودک و نوجوان است؟ به نظر من باید مرکزی باشد که بتواند این نهادها را در زمینه تئاتر سر و سامان دهد. برای حضور گروه‌های تئاتر در عرصه‌های بین‌المللی یا ارتباط کل بدنه تئاتر با نهادهایی مثل استیج (مرکز بین‌المللی تئاتر کودکان و نوجوانان) باید مرکزی وجود داشته باشد. خلاصه اینکه تئاتر کودک و نوجوان مثل هیکلی شده که خودرو رشد کرده و روزگاری آنقدر باد می‌کند تا بترکد. در آن زمان چه کسی می‌خواهد جوابگو باشد؟ البته مسئولین ابتدا باید خودشان را به جریان تئاتر برسانند چون این جریان خیلی جلو رفته و بعد از آن‌را سرپرستی کنند. رشد خودروی تئاتر صدمات زیادی می‌زند.

از آفات رشد خودرو در هر زمینه‌ای، پیشرفت نکردن دانش کیفی در کنار تولید کمی است. فکر نمی‌کنید بدون رشد دانش، نتیجه‌ای جز تکرار و تقلید عایدمان نمی‌شود.

در اینکه تئاتر دچار ابلاتانات زیادی است حق با شماست. هرکسی ساز خودش را می‌زند و هرکسی به صورت تجربی جلو می‌رود. ما سر این قضیه خیلی ضرر می‌کنیم و یکی از این ضررها رشد کمی صرف است. هنر در ذات خودش امری کیفی است و لذا رشد کمی بدون رشد کیفی ریشه به تیشه هنر می‌زند.

یکی از این ابلاتاناتی که ما دچارش هستیم مساله کلیشه‌گرایی است. در زمینه نمایش‌نامه، اجرا و ... کلیشه‌ها زیاد و خلاقیت‌ها اندک است. علتش هم این است که اکثریت دست‌اندرکاران این کار یا آماتور یا نیمه آماتور هستند و اگر هم حرفه‌ای هستند، سواد تئاتری ندارند. چند درصد کسانی که مشغول این کارند تحصیل کرده تئاترند؟ خیلی کم. چرا؟ چون جایی نیست که در این زمینه به تحصیل بپردازند. این افراد خودشان بر اثر عشق و علاقه به این سمت آمده و رشد کرده‌اند. همه کارشان تجربی است مثل خود من. در زمینه تئاتر بزرگسال خیلی‌ها لیسانس و فوق لیسانس و بعضی‌ها دکرا دارند و با این حال دائم عنوان می‌شود که ما در تئاتر بزرگسال نیاز بسیار به پژوهش و تحقیق داریم. پس در

گفتگو با داود کیانیان،

پژوهشگر تئاتر

داور بخش نمایشنامه‌نویسی

جشنواره پانزدهم

از سطح منطقه فراتر رفته‌ایم

تئاتر کودک و نوجوان ما به نحو مضاعف به پژوهشگر و مترجم نیازمند هستیم تا تجربیات دیگران را برای ما ترجمه کنند. جای پژوهش در عرصه تئاتر کودک واقعا خالی است و به چند نفر ختم می‌شود که بنا به دغدغه و علاقه شخصی خودشان وارد این عرصه شده‌اند و اتفاقا زمانی این کار را می‌کنند که کسی ارزش چندانی برای کارشان قائل نیست.

همینجا باید از سیاست‌گذاران جشنواره تئاتر کودکان و نوجوانان اصفهان تشکر کنیم که فضایی برای دیدن نمایش‌های کشورهای دیگر و فعالیت‌های تخصصی تئاتر کودک فراهم کرده‌اند. ما نمی‌توانیم از یک جشنواره انتظار داشته باشیم که کار آموزش تئوریک هم انجام دهد ولی این کار هر سال با معرفی کتاب‌های مرجع ترجمه یا تالیف شده در جشنواره انجام می‌شود.

تئاتر در میان هنرها وضعیت خاصی دارد. ما راحت به رمانها یا فیلمهای خارجی دسترسی داریم اما تئاتر کشورهای دیگر را هیچ‌گاه مگر در همین جشنواره‌های بین‌المللی نمی‌بینیم و این ضعفی است در کار ما. برای استفاده بهینه از این فرصت چه پیشنهادی برای بچه‌های فعال در تئاتر دارید؟

❁ نکته جالبی را گفتید. تئاتر یک هنر انسانی است و هنر انسانی مرز نمی‌شناسد. اگر تا به امروز با تئاتر کشورهای دیگر آشنا نبودیم، در حق انسان و هنر ظلم کرده‌ایم. تازه داریم حق تئاتر و تماشاگران تئاتر را ادا می‌کنیم. از مسئولین جشنواره به خاطر مهیا کردن این فرصت ممنونیم. ما الان می‌توانیم با دغدغه و محتوا و پیام تئاتر آنها آشنا شویم. در درجه دوم با تکنیک‌های ارائه این پیام‌ها آشنا می‌شویم. در این قسمت البته آنها از ما پیشرفته‌تر هستند. به همین دلیل باید هشدار داد. دست‌اندرکاران! علاقمندان! میاد با دیدن تکنیک خوب و پر زرق و برق و خلاقانه آنها خودباخته و شیفته آنها شویم و تکنیک آنها باعث غالب شدن محتواهای آنها بر ما شود. حتی آنها بارها مطرح کرده‌اند که تئاتر لزومی ندارد محتوا و پیام خاصی داشته باشد و کافیت سرگرم کننده باشد. چنین چیزی برای ما پذیرفتنی نیست. ما معتقدیم از طریق این سرگرم کنندگی باید آموزش و پرورش هم در کار باشد. گاهی هم پیامهای آنها پیامهای ما نیست، البته خیلی اوقات هم هست. ما نباید رشد تکنیک را با محتوا قاطی کنیم. یادمان باشد که ما باید دنبال مطرح کردن فرهنگ ملی و اسلامی خودمان باشیم، دنبال مطرح کردن آنچه که ما هستیم نه آنچه که هستند.

این رشد آنها حاصل تاریخ بعضا ۱۰۰ ساله تئاتر کودک در آن کشورهاست. ولی ما با همین تاریخ نه چندان طولانی که با پستی و بلندی‌های بسیار هم روبرو بوده است، در بعضی قسمت‌ها بچه‌ها حرف‌های زیبا و جهانی برای گفتن دارند. چنانکه در سینما هم این اتفاق به کرات افتاده است پس در تئاتر هم می‌تواند بیفتد. شما امسال داور بخش نمایشنامه نویسی هستید. هر کسی دستی بر آتش تئاتر کودک دارد، می‌گوید که مشکل متن، بسیار جدی است. به نظراتان برای حل معضل متن خوب چه باید کرد؟

❁ دو راه دارد. یکی ایجاد رشته‌های آکادمیک در زمینه ادبیات کودک و نمایشنامه برای کودکان و نوجوانان. الان ۱۵۰ نمایشنامه به بخش مسابقه رسیده است و این یعنی کسانی متن خود را آتقدر قوی می‌دانند که آنها در بخش مسابقه شرکت دهند. این یعنی ما دارای ادبیات نمایشی کودک هستیم.

نوع دیگر تجربه است که الان همه دارند به این روش عمل می‌کنند. چون بخش آکادمیک وجود ندارد. حداقل

ما باید دنبال مطرح کردن فرهنگ ملی و اسلامی خودمان باشیم، دنبال مطرح کردن آنچه که ما هستیم نه آنچه که هستند

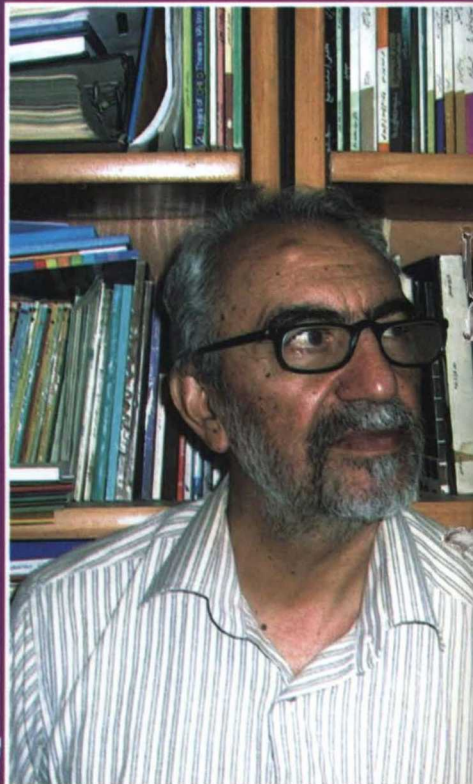
ادبیات نمایشی بزرگسالان خوانده شده و حالا کار کودک هم انجام می‌دهد. چرا همه کارها تجربی است؟ چون متولی نداریم. من در جریان هستم که مدتی است با یک فرد حرفه‌ای در کار تئاتر بزرگسال برای نوشتن یک نمایشنامه کودک مذاکره شده ولی مشکل اساسی تامین بودجه است. دستمزدها در کار بزرگسال خیلی بالاتر است برای همین رغبت حرفه‌ای‌ها به انجام کار کودک زیاد نیست.

فکر می‌کنم به خاطر همین مشکلات است که امسال نمایشنامه مورد توجه خاص سیاست‌گذاران جشنواره قرار گرفته است. فکر می‌کنید تداوم این مسابقه در سالهای آتی مشکل نمایشنامه را حل خواهد کرد.

❁ نفس مسابقه نمایشنامه‌نویسی پاسخی است به معضل کمبود نمایشنامه. چون بهترین نمایشنامه‌ها چاپ و اجرا می‌شود و روی صحنه می‌رود. اما واقعا این کافی نیست. من به عنوان داور این نمایشنامه‌ها را می‌خوانم و می‌گویم که فلان متن خیلی عالی است. اما نویسنده متن از کجا می‌فهمد چرا نمایشنامه‌اش خوب است در حالیکه هیچ برخوردی بین این داور و نویسنده وجود ندارد؟ ما اصلا با نویسنده‌ها برخورد نداریم که آنها را راهنمایی کنیم و نقاط قوت و ضعفشان را برایشان بگوییم. نتیجتا آن نویسنده باز به تنهایی رشد می‌کند. باید حالتی کارگاهی اتفاق بیفتد تا ما به رشد برسیم. این رابطه وجود ندارد و کسی نمی‌فهمد که چرا فلان متن اول شد و فلان متن رد شد. پس این ارتباط باید وجود داشته باشد.

از اینکه این زمان را در اختیار ما گذاشتید تشکر می‌کنم.

❁ امیدوارم این مطالب برای خوانندگان مفید باشد. از دست‌اندرکاران این نشریه تشکر می‌کنم که علاوه بر خبرها و گزارش‌ها و انعکاس شور و نشاط کودکان و نوجوانان و دست‌اندرکاران تئاتری، به کارهای بنیادی‌تر هم می‌پردازند. هرچند که اگر هم نپردازند جای سوالی نیست ولی این از آن زمینه‌های مورد نیاز است. همچنین تشکر می‌کنم به خاطر پذیرش پیشنهاد من در سال گذشته برای تغییر نام نشریه از «گریه-خنده» به «خنده-گریه». این پیشنهاد را من از آیه شریفه «و أنه هو الضحک و البکی» (آیه ۴۳ سوره نجم) اخذ کردم. چرا که خداوند خندیدن را بر گریستن در این آیه مقدم داشته است. راستش در این یکساله به این فکر می‌کردم که اصلا باید گریه را حذف کرد. چرا که دنیای کودکان دنیای خنده است و خنده و باز هم خنده.

همکاری های آموزش و پرورش اصفهان با ستاد برگزاری جشنواره پانزدهم چگونه است؟
 همکاری سازمان از طریق کارشناسی فرهنگی و هنری حوزه معاونت پرورشی و تربیت بدنی در زمینه های اعلام شده از طرف ستاد برگزاری جشنواره صورت گرفته است که از این امر با شرکت و حضور در جلسات و اطلاع رسانی توسط کارشناسان فرهنگی و هنری ادارات ۵ ناحیه شهری اصفهان و منطقه جی، پس از جلسه و توجیه آنان انجام شده است.

اجرای تئاتر در مدارس در دوره چهاردهم را چگونه ارزیابی می کنید؟

حرکت تئاتر از سالن های تعیین شده و بسته و محدود به سمت مدارس، بخصوص مدارس محروم و اجرای نمایش های با مضامین و مفاهیم تربیتی و نکات اخلاقی بسیار تاثیر گذار بوده و از آنجائی که در راستای اهداف آموزش و پرورش می باشد نیز مورد تایید و حمایت می باشد.

نقش تئاتر و به طور کلی امور هنری را در انتقال مفاهیم به کودکان چگونه ارزیابی می کنید؟
 همانطور که می دانید در دنیای تعلیم و تربیت امروزی انتقال هر گونه مفهومی به خصوص مسائل مذهبی و تربیتی و اخلاقی به طور غیر مستقیم بسیار موثر بوده و تاتر در این زمینه می تواند موفق باشد.

در آموزش و پرورش چقدر از تاتر برای آموزش و پرورش بچه ها استفاده می شود؟

در واقع تاتر یکی از روش های تدریس در آموزش های معلمی بوده و یکی از وظایف مهم مربیان پرورشی در مدارس تشکیل گروه های نمایشی

همکاری حوزه هنری در پانزدهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان، با ستاد برگزاری به چه نحو و میزانی بوده است؟

حوزه هنری با واگذاری سالن در اجرای جشنواره مشارکت نموده است.

تئاتر و به طور کلی نمایش تا چه حد می تواند در انتقال مفاهیم به کودکان ما تاثیر بگذارد؟

اگر مراد از انتقال مفاهیم، ارائه شعار به کودکان نباشد تجربه تماشای جمعی نمایش برای کودکان

گفتگو با سید مهدی سیددین نیا
رئیس حوزه هنری اصفهان

تئاتر کودک باید
یک جریان مستمر باشد

می باشد و همه ساله هم در ۴ مرحله آموزشگاه ها و ادارات نواحی و مناطق، استان و کشور شاهد برگزاری جشنواره تاتر دانش آموزی همراه به ارائه متن های خوب و اجراهای مناسب می باشیم.
 در پایان لازم می دانم در سال نوآوری و شکوفایی از کلیه مبتکران و اندیشمندان و نویسندگان و ... در خواست نمایم با طرح مسائل جدید و جذاب با توجه به نیازهای جامع و با نوشتن متن های مناسب به ساخت و پرداخت نمایش های موفق دست یابند و بدینوسیله به دین و مردم و انقلاب و حفظ ارزش ها و معیارهای اخلاقی و دینی و تربیتی و ایجاد فرهنگ سازی و فرهنگ انتظار ظهور مهدی موعود(عج) خدمت نمایند.

گفتگو با محمدرضا عباسیان
مدیر کل آموزش و پرورش استان اصفهان

حرکت تئاتر از سالن ها به سمت
مدارس بسیار تاثیر گذار بوده است

بسیار تاثیر گذار و تعمیق بخش آموزه های فرهنگی است که پاره ای از آنها در نگاه نخست قابل احصاء و برشمردن است و پاره ای از آنها در دراز مدت تاثیرش را عیان می کند. در مجموع محروم کردن کودکان از فعالیت های نمایشی ظلم بزرگی است در حق آنها.

به نظر شما این جشنواره تا چه حد می تواند در پیشرفت تئاتر کودک کشور تاثیر گذار باشد؟

در صورتیکه بتواند شور و انگیزه در بین همه ی علاقمندان تئاتر کودک ایجاد کند می تواند موثر باشد ولی اگر نگاه در گزینش ها بی تفاوتی به اجراهای عمومی و تمرکز بر روی وارد کردن عده معدودی با سابقه های شخصی به جشنواره باشد این شور در کشور ایجاد نمی شود.

تاثیر بین المللی شدن این جشنواره چه خواهد بود؟

در صورتیکه در مراسم باقی نماند گروه های خارجی تجربه های جدیدی را ارائه کنند و از سوی دیگر ما نیز به کشورها دعوت شویم موثر است.

در حال حاضر مشکل تئاتر کودک را در چه می بینید و چه پیشنهادی برای بهتر شدن وضعیت آن دارید؟

این سوال می تواند پرسش اولیه یک پژوهش کشوری باشد که گمان می کنم تا کنون باید صورت گرفته باشد. به هر حال تئاتر کودک دیده نمی شود که مشکل آن بخواهد بررسی شود. تئاتر کودک در صورتی وجود دارد که یک جریان مستمر باشد یا گروه های دائمی و مکانهای همیشگی برای تئاتر وجود داشته باشد.

به بهانه‌ی روز جهانی کودک گشت و گذاری در کودکی نسل‌ها!

نسل اول،

یک کودکی کوتاه و خلوت!

شاید حالا برای ما حتی تصور زندگی بدون برق، تلویزیون، کامپیوتر، اینترنت و تکنولوژی‌های جدید، عجیب و حتی دردناک باشد! اما این دقیقاً موقعیتی است که بخش مهمی از زندگی نسل اولی‌ها یعنی پدربزرگ و مادربزرگ‌های ما را تشکیل می‌دهد. مادربزرگ می‌گوید که چیز زیادی از کودکی به یاد ندارد.

می‌گویم: «چیز زیادی نمی‌خواهم. همان تصویرهای مبهم ذهنتان برایم کافیست.» کمی فکر می‌کند. کودکی مادربزرگ یعنی چراغ مرکبی و زندگی با مادربزرگ با سواد و خاله‌های جوانش. او برایم از شپهای زمستان می‌گوید که خاله‌ها و مادربزرگش از مغازه‌ی کنار خانه، کتابهای «لیلی و مجنون» و داستان‌های قدیمی را کرایه می‌کرده‌اند تا وقتی همگی دور هم نشسته‌اند نشسته‌اند، بخوانند و سرگرم شوند. مادربزرگ یاد مراسم‌های قدیمی می‌افتد و مدرسه و معلم کلاس اولش که به شدت پیر بوده و مزه‌ی ترکه‌هایش هنوز در پس ذهن شاگردان قدیمی مانده. بعد، از توقع و رفاه بالای نسل‌های جدید می‌گوید و یادش می‌افتد که نوجوانی او و هم‌نسلانش خیلی کوتاه بوده‌است.

کودکی نسل دوم،

یک دوران تحصیل پر از تعطیلی!

نسل دومی‌ها، زندگی شیرین‌تری دارند! برق هست و سر و کله‌ی تلویزیون هم کم‌کم در خانه‌ها پیدا شده. خاله از دوران تحصیلی‌اش می‌گوید. «پیروزی انقلاب اسلامی» و «۸ سال دفاع مقدس» دو واقعه‌ی مهم ایران معاصر که دوران نوجوانی و جوانی این نسل را تحت تأثیر قرار داده. یاد لباس فرم دبستانش می‌افتد. بعد از «کتاب‌های طلایی» و «مارتین» و «قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب» می‌گوید که سری کاملاًشان را با پول توجیبی‌اش خریده و بسیار هم دوستشان داشته! و یادش می‌افتد که چه قدر حرص می‌خورده وقتی هر موقع تلویزیون کارتون پخش می‌کرده، برق می‌رفته!

کودکی نسل سوم،

پر تعداد و پر شر و شور!

ما نسل خوشبختی بودیم! تعدادمان زیاد بود و شاید یکی از دلایل امپراطوری‌مان بر سینمای کشور، هم همین بود! «پاتال و آرزوهای کوچک»، «کلاه قرمزی و پسرخاله»، «مدرسه موش‌ها»، «گلنار»، «مدرسه پیرمردها»،

«خواهران غریب»، «مریم و میتیل» و یک عالمه فیلم دیگر که برای بچه‌ها ساخته و پرفروش هم می‌شدند. آن روزها، همین موقع‌ها همه جای شهر می‌شد پروانه‌های رنگارنگ را دید که نماد جشنواره فیلم کودک و نوجوان بودند و من چه قدر آرزو داشتم داور جشنواره شوم و این یکی از حسرت‌های کودکی‌ام شد!

خلاصه شلوغ بودیم و پر شر و شور!

و اینک: کودکی نسل تو،

کم‌تعداد و شلوغ و مرفه!

اما نسل چهارمی‌ها شاید خوشبخت‌ترین نسل‌ها هستند. کودکی نسل چهارم پر است از تکنولوژی‌های نوین. کودکان و نوجوانان امروز وبلاگ می‌نویسند. چت می‌کنند. با دوستانشان اس‌ام‌اس بازی می‌کنند. دنیایشان پر است از بازی‌های سه بعدی کامپیوتری و کارتون‌های خوش رنگ و لآب که شرکهای بزرگ در رقابت با همدیگر، برایشان می‌سازند و آنها می‌توانند داغ داغ ببینندشان. بچه‌های امروز کودکی شلوغی دارند. امکانات، زیاد است و وقت، کم. آنها از همین حالا «به فکر یک سقف» و «حساب پس‌انداز» و «یخچال فلان» و «سیم‌کارت بهمان» اند! «آینده» مفهوم پرنوسانی برای نسل جدید است. امروز جامعه پر است از بچه‌هایی که همیشه سرشان گرم کلاس‌های فوق‌برنامه و زبان و ورزش و درس است چون باید «آینده»ی پرباری داشته‌باشند و

تک فرزندند چون پدر و مادرهایشان دیر ازدواج می‌کنند و بعد هم آن قدر درگیر آماده کردن همه‌ی امکانات برای همین یک فرزندند. راستی! به نظر شما برای نسل‌های آینده، مفاهیمی مانند خواهر، برادر، عمو، عمه، خاله و دایی چه معنایی دارند؟!

LITTLE RED RIDING HOOD

Director, Group and Play Information:

Name: Santi Togapal from Malaysia

The name of the group: JUMPING JELLY BEAN

The name of the play: PASTISH

Their group got together in the year 2000.

Their play is story telling and has the clown technique but they don't dress like clowns, their play is a story that every child knows but in their own style, "Little Red Riding hood".

Where did their first idea come from to produce this play?

The Idea for making their group came along time ago. They had to come up with a performance because there was another group who mentally challenged children and they joined each other and now their play will be in two parts but its one play.

The situation of children theater in Malaysia

Not many adults go into children's theater in Malaysia; mostly there are groups which train children to perform for children but they aren't professional.

The features of attractive theater for children

A combination of things catches the children's eyes; the play has to have a good pace and attract children and has to catch their attention therefore all their shows are one hour or less. The show funny, stupid, sad, must keep the children's attention. We must never make them feel that they are different from us and the show has to find a balance in performing.

What did you think about the performance of the Iranian groups?

This one they saw "The Special Agent" was very dialog orientated, it was better if they gave a quick summery for they could while watching it get the gist of the story, Especially because all the audience don't speak Farsi its better that the play is such that all people can understand it.

we talked with the smallest member of their group too which was a little boy, he was one of the actors and has been in theater from when he was two, he thought theater for children should be funny and have jokes. He loved to play in children's theater.

At last we thank the Malaysian Group very much for giving their time for answering our questions.

THE OPENING OF THE 15TH THEATER FESTIVAL FOR CHILDREN AND YOUNG ADULTS WITH SAD DANEH YAGHUT.

The 15th theater festival for children and young adults Began with the famous song "Sad Daneh Yaghout" by Mostafa Rahmandoust, the Festival Secretary.

In the morning of the 9th of October, 10:30 am the children and young adults of Isfahan with singing songs and with the presence of the Festival Secretary opened this Festival.

After the opening ceremony the play "The Special Agent" was performed in Isfahan's Honar parlour as the first play of the 15th festival.

THE HAPPY TRAIN WITH THE PERFORMANCE OF UNCLE KHOSH RANG STARTED ITS JOURNEY

The HAPPY TRAIN is one of the peripheral programs of the 15th theater festival for children and young adults which has started its journey with uncle Khosh Rang's programs in the margin of Zayandeh Rood. The HAPPY TRAIN picks up the children of Isfahan and in its rout the children sing for giving the glad tidings of the children's theater to all Isfahan.

The train will go around Zayandeh Rood with the children of Isfahan every day.

IN THE 15TH FESTIVAL THREE BOOKS WILL BE GIVEN TO THE GROUPS IN THE COMPETITION:

1.Children's Theater, A Philosophy and A Method

By: Moses Goldberg

Translated by: Ardeshir Keshavarzi

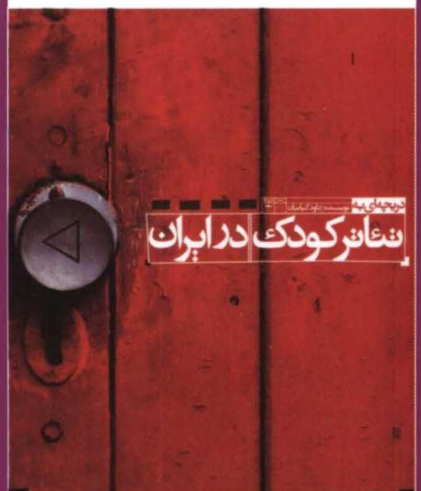
2.Theater for children: Guide to writing, adapting and acting

By: David Wood

Translated by: R.Shahjani—S.H.Fdae Hossein

3.A close look to Children's Theater in Iran

By: Davoud Kianian

With the 15th theater festival for children and young adults 10 plays in the schools of Isfahan and 5 plays in other cities of Isfahan will be shown during the festival.

Daily Bulletin
THE 15TH ISFAHAN THEATER FESTIVAL FOR
CHILDREN & YOUNG ADULTS
7-11 oct 2008

KHANDEN **GERYEH**

